

Üheksandikud lõikaksid tunde lühemaks

Kristel Kaljuvee

kristel.kaljuvee(at)ajaleht.ee

Semestri alguses potsatas Rakvere põhikooli direktori Lea Pilme postkasti ametlik pöördumine üheksandikelt, kel oli nii mõnigi ettepanek õpilaste elu kergendamiseks.

Idee oma murega koolidirektori poole pöörduda saadi ühiskonnaõpetuse tunnis. Abilinnapeast õpetaja Kairit Pihlaku abil pandi kokku ligi neli lehekülge pikk ametlik pöördumine, allakirjutanuteks 9. klassi õpilased.

Muu hulgas toovad õpilased välja, et kodused ülesanded võtavad selle vähesegi vaba aja, mis õpilastele peale koolipäeva jääb. Üks õpilane väidab pöördumises, et "kui täiskasvanu lõpetab tööpäeva, siis algab tema isiklik aeg. Mina õpilasena pean peale koolipäeva tegema ettevalmistusi järgmiseks päevaks, mis teeb minu päeva pikemaks kui vanemate tööpäeva". Samuti leitakse, et "õpetajad nagu ei mõtlekski, et pärast kooli on veel huviringid ja tavaline elu".

Lisaks heidetakse ette liialt pikki ja väsitavad koolipäevi. "Olen jõudnud oma eluga sellisesse punkti, kus ma enam ei jaksa joosta nagu esimese klassi plika. Tundide arvu ja töökoormust võiks tõesti veidikegi vähendada, ehk oleks siis rohkem motivatsiooni koolis käia ja õppida," seisis ühe õpilase avalduses.

"Koolipäevad on tõesti kohutavalt pikad ning nõustun ka sellega, et seitsmenda või kaheksanda tunni lõpuks ei jõua enam mällu midagi keevitada ega söövitada, need tunnid mööduvad ainult pidevalt kella poole vaadates," leidis teine.

Õpilased näevad lahendusena, et koduseid töid ei jäeta üldse (kui, siis ainult äärmisel vajadusel), hindelisi töid vähendatakse, suvevaheaega lühendatakse kahele kuule või siis kahandatakse koolitunni pikkus 45 minutilt 30–35 minutile.

Rakvere põhikooli direktori Lea Pilme sõnul on niisugune õpilasalgatus igati tervitatav. "Noored on heas mõttes radikaalsed," rääkis Pilme. "Kahjuks ei ole osa neist asjadest, mille nad mulle edastasid, üldse koolidirektori võimuses muuta."

Pilme kirjutas noortele ametlikult vastu. "Minagi pidin näitama korrektset asjaajamist ja saatsin neile kirja tagasi, kus ma selgitusi jagasin. Õnneks on meil nii arukad õpilased, et nad mõistavad," lausus ta. "Väga meeldiv oli, et kirjas olid konkreetset ettepanekud – konstruktiivne kriitika viib edasi."

Samas tõi Pilme välja, et kool ei pea olema meelelahutuse koht. "Kool ongi tahte kasvatamise ja töötegemise koht, aga see ei tähenda, et kool ei peaks huvitav olema – ja meil on vaja just selle poole püüelda," rääkis direktor.

Õppealajuhataja Ülle Kippel kiitis õpilasi söakuse eest. "Kõige hirmsam on see, kui õpilased ei julge oma arvamust avaldada," ütles ta.

"Üks asi on kindel – õppekavas on ette nähtud tunnikoormus 32 tundi. Seda me muuta ei saa. Küll aga saame mõelda koduste tööde hulga ja nende eesmärgistatuse peale. Sel teemal tulebki sõna võtta, sest kõik õpetajad võibolla suuremat pilti ei näe ja annavad mõnikord liiga palju koduseid ülesandeid," rääkis Kippel.

"Samas ei saa mööda vaadata psühholoogia seaduspärasusest – pikaajalisse mällu ei lähe midagi, kui sa ei korda. Koduste tööde andmine on kordamise ja seostamise mõttes väga hea. Aga veelkord: tuleb mõelda, mis eesmärgil ja mida kodus teha jätta. Võibolla võiksid need olla rakenduslikud või koostööd nõudvad projektid," arutles koolidirektor.

"Absoluutselt koduseid töid ära jätta ei ole ilmselt võimalik. Näiteks keelt õppida või kohustuslikku kirjandust lugeda ainult ainetundides ei saa," lisas ta.

Loodusainete õpetaja Külli Štukert ütles aga, et tema ei ole juba mõnda aega lastele koduseid töid jätnud. "Lapsed võtavad koduseid töid kui karistust, sellel ei ole mõtet," sõnas Štukert, kes laseb lastel tunniväliselt tööd teha vaid erijuhtudel – näiteks kui on tulemas kontrolltöö või käsil mõni rühmaprojekt. Tema väitel on säärane praktika end igati õigustanud.

Koolipäeva pikkus vaadati samuti üle. Kaks korda päevas olev 20minutiline söögivahetund vähendati 15 minutile, nõnda on päev kümme minutit lühem.

Kooliaasta lõpu poole on Rakvere põhikoolil plaanis õpilaste ettepanekuid katsetada. Veel ei ole kindel, kumb variant (või hoopiski mõlemad) proovile pannakse – kas kahe nädala jooksul ei jäeta koduseid ülesandeid või ei panda sama aja jooksul ühtegi hinnet.

Eksperimendi tulemuste põhjal otsustatakse, kuidas koolieluga edasi minnakse, ent drastilisi muutusi arvatavasti ees ei seisa.

“Parim, mida meie koolis saame teha, on julgustada noori ja õpetada neid oma arvamust korrektselt avaldama. Tuleb ka õpilased ära kuulata. Me ei saa aga muretseda ainult hetkeheaolu pärast, meie ju vastutame selle eest, mis lõpuks välja tuleb,” sõnas Lea Pilme.

Virumaa Teataja Uudised